

3. 6. 2022

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Aktuální situace ohledně předávání osobních údajů do USA

V březnu minulého roku vydala Evropská komise (dále jen „Komise“) prohlášení[1] o tom, že se s vládou USA dohodla na zintenzivnění jednání o novém štítu na ochranu soukromí, který by měl usnadnit přenos dat z Evropské unie do USA a podpořit tak hospodářství po globální pandemii. Jak to vypadá s předáváním osobních údajů do USA a novým štítem na ochranu soukromí nyní?

V rámci Evropské unie si mohou subjekty volně předávat osobní údaje, samozřejmě při dodržení podmínek stanovených Nařízením (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „**GDPR**“). Obecně, pokud chce správce či zpracovatel předávat osobní údaje do určité třetí země, může tak činit na základě rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně dle čl. 45 odst. 3 GDPR. Pokud takové rozhodnutí Komise neexistuje, mohou být osobní údaje předány v případě, že správce nebo zpracovatel poskytl vhodné záruky dle čl. 46 GDPR. Vhodnými zárukami jsou například standardní smluvní doložky či závazná podniková pravidla dle čl. 47 GDPR. Výjimečně lze také předávat osobní údaje ve zvláštních situacích popsaných v čl. 49 GDPR.

Rozhodnutím Komise o odpovídající ochraně dle čl. 45 odst. 3 GDPR bylo prováděcí rozhodnutí ze dne 12. července 2016 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající úrovni ochrany poskytované štítem EU-USA na ochranu soukromí, tedy tzv. štít na ochranu soukromí. V rámci štítu na ochranu soukromí se americké společnosti, které chtěly přijímat osobní údaje z EU, musely zavázat k dodržování zásad ochrany osobních údajů vydaných Ministerstvem obchodu USA.

Štít na ochranu soukromí byl zrušen rozsudkem Soudního dvora Evropské unie (dále jen „**SDEU**“) ve věci C-311/18 ze dne 16. července 2020 (dále jen „**Schrems II**“) a na základě tohoto nástroje již není možné osobní údaje do USA předávat. Jedním z důvodů pro zrušení štítu na ochranu soukromí bylo zjištění, že právo USA nestanoví „omezení a záruky nezbytné vzhledem k zásahům dovoleným jeho vnitrostátní úpravou a nezajišťuje ani účinnou soudní ochranu proti takovým zásahům“[2]. SDEU v rozhodnutí Schrems II. také konstatoval, že vhodné záruky dle čl. 46 GDPR musí zajistit předaným osobním údajům ve třetí zemi ochranu v zásadě rovnocennou ochraně, kterou poskytuje GDPR.

Standardní smluvní doložky

Jak již bylo zmíněno výše, v případě neexistence rozhodnutí o odpovídající ochraně dle čl. 45 odst. 3 GDPR, kterým byl právě štít na ochranu soukromí, mohou být osobní údaje předávány na základě standardních smluvních doložek. Ještě po zrušení štítu na ochranu soukromí byly užívány standardní smluvní doložky dle Rozhodnutí Komise ze dne 5. února 2010 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES. Tyto standardní smluvní doložky z roku 2010 byly ke dni 27. září 2021 nahrazeny aktualizovanou verzí standardních smluvních doložek, které jsou přílohou prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2021/914 o standardních smluvních doložkách pro předávání

osobních údajů do třetích zemí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/67 ze dne 4. června 2016 (dále jen „**rozhodnutí Komise (EU) 2021/914**“).

Z rozhodnutí Komise (EU) 2021/914 plyne, že všechny smlouvy týkající se předávání osobních údajů do třetích zemí uzavřené po 27. září 2021 musí obsahovat aktualizované standardní smluvní doložky. Ve smlouvách uzavřených před 27. září 2021 musí být původní standardní smluvní doložky nahrazeny aktuální verzí standardních smluvních doložek, a to do 27. prosince 2022.

Nový rámec pro předávání osobních údajů do USA

Dne 25. března 2022, tedy přesně po roce vyjednávání, Komise a USA oznámily, že byly dohodnuty principy nového transatlantického rámce pro ochranu osobních údajů^[3]. Cílem je zejména vytvořit nástroj pro předávání osobních údajů do USA, který bude v souladu s rozhodnutím Schrems II.

Mezi dohodnuté principy transatlantického rámce pro ochranu osobních údajů patří volný a bezpečný přenos dat a posílení záruk ochrany soukromí a občanských svobod. V rámci posílení soukromí by shromažďování osobních údajů americkými zpravodajskými agenturami mělo být omezeno pouze na zpracování nezbytná pro dosažení legitimních cílů národní bezpečnosti USA, přičemž zpracování nesmí mít nepřiměřený dopad na ochranu soukromí a občanských svobod jednotlivců.

Spojené státy se zavázaly zřídit nový víceúrovňový systém nápravy, který zahrnuje zvláštní nezávislý soud pro přezkum ochrany osobních údajů (Data Protection Review Court), jenž by se skládal z osob mimo vládu USA, a který bude mít plnou pravomoc rozhodovat o stížnostech a v případě potřeby nařizovat nápravná opatření. Americké zpravodajské agentury mají přijmout postupy, které zajistí účinný dohled nad novými standardy ochrany soukromí a občanských svobod.

Obdobně jako u původního štítu na ochranu soukromí by měla fungovat autocertifikace, tedy dodržování povinností společnostmi, které budou zpracovávat osobní údaje předávané z EU, a to prostřednictvím Ministerstva obchodu USA.

Závěr

Týmy vlády USA a Komise by nyní měly pokračovat ve spolupráci s cílem převést toto ujednání do právních dokumentů. Závazky USA by měly být obsaženy ve výkonném příkazu prezidenta USA, který bude základem pro návrh rozhodnutí o odpovídající ochraně Komise dle čl. 45 GDPR.

V současné době ještě neexistuje přesné znění dohody a otázkou tedy je, zda se podaří zavést systém předávání osobních údajů do USA, který bude v souladu s evropským právem a který případně obstojí před drobnohledem SDEU.



Mgr. Ing. Jitka Hendrychová

Florentinum
Na Florenci 15
110 00 Praha 1

Tel.: +420 225 385 333
Fax: +420 225 385 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com

[1] Intensifying Negotiations on transatlantic Data Privacy Flows: A Joint Press Statement by European Commissioner for Justice Didier Reynders and U.S. Secretary of Commerce Gina Raimondo [online]. [cit. 2022-05-25]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/STATEMENT_21_1443.

[2] Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve věci C-311/18 ze dne 16. července 2020.

[3] European Commission and United States Joint Statement on Trans-Atlantic Data Privacy Framework [online]. [cit. 2022-05-25]. Dostupné >>> [zde](#).

The White House: FACT SHEET: United States and European Commission Announce Trans-Atlantic Data Privacy Framework [online]. [cit. 2022-05-25]. Dostupné >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)